

gamle Regel og i det nødvendige Kontorholdsvederlag fradrager $\frac{1}{3}$ af Kopipengene. Men naar man ved en Lov, som ikke har noget at gøre med Kontorholdsvederlaget, faa Maaneder i Forvejen har fradraget 20 pCt. af Kopipengene, er det lovlig haardt, at man vedbliver at følge den gamle Beregningsmaade, hvorefter Kontorholdsvederlaget skal nedsættes med $\frac{1}{3}$ af Kopipengene, thi det kan ikke være skjult for nogen, allermindst for Justitsministeren eller Justitsministeriets Embedsmænd, der gennem Indberetninger nøje kende disse Forhold, at ikke blot disse Kopipenge, men for mange Embedsmænds Vedkommende en langt større Sum udredes af deres private Lommer for at skaffe den nødvendige Skriverassistance paa Kontorerne, hvor Arbejdet vokser med vort frodige Lovgivningsarbejde i et Omfang, som er ganske betænkeligt.

Jeg vil ikke tale om Love som Loven om Teaterskatten, der er kommen til som noget nyt, men vi kunne næsten ikke vedtage en Lov af indgribende Betydning for Befolkningen uden derved at paalægge vore Underdommere, enten i deres Egenkab af Politimestre eller Dommere eller Udskrivningschefer eller det ene eller det andet, nyt Arbejde i ganske betydeligt Omfang. Disse smaa Indtægter, som før vare ved Embederne, bleve brugte til at skaffe den haardt nødvendige Skriverassistance. Saadanne Love som vore nye Alimentslove have forøget Arbejdet paa Kontorerne i en saadan Grad, at medens man før kalkulerede, at $\frac{1}{5}$ af Kontorets Arbejde medgik til Alimentsvæsenet, kan man nu neppe under nogen Omstændigheder eller paa noget Sted i Landet sætte det til under Halvdelen, og hverken Kontoret eller Dommene have faaet noget som helst Ekstravederlag i den Anledning; de Penge, der før brugtes til Assistance, Kopipenge og Gebyr for Annulation af Stempelmærker, ere tværtimod blevne beskaarne. — Ogsaa Tinglæsningsarbejdet stiger Aar for Aar; dels stiger det ude paa Landet derved, at Ejendomspriserne stige, og der er kommet Liv i Handel og Omsætning, hvilket kun kan regnes for et stort Gode, dels stiger det i Nærheden af de større Byer paa Grund af den mere og mere om sig gribende Udstykning, idet det er blevet Skik, at gamle Bydele rømmes, og Folk strømme ud i Byens Udkanter eller udenogs ud paa en lille Jordlod og bygge sig et Hus. Enhver Landinspektør, enhver Underdommer vil kunne bevidne, at Udstykningsforretning-

ernes Antal er steget ganske kolossalt i de sidste 10 Aar.

Naar saa er, forekommer det mig at være paa Tide i nogen Grad at fravige den strenge Sædvane, vi altid have fulgt i Behandlingen af Lovforslag som det foreliggende. Siden 1895 har jeg været Medlem af Udvalget, og det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) anførte derom, at Arbejdet kun kan blive saa som saa, thi ellers maatte der nedsættes et Udvalg, som hele Sæsonen igennem ikke havde andet at gøre end at gaa dette Materiale igennem, da det er et overordentlig vittløftigt Arbejde. Forretningsgangen har da været den, at man har taget Justitsministerens Beregninger, Overslag og Forslag for gode Varer, og at man aldrig har forlangt mere, end Justitsministeren havde foreslaaet i sit Lovforslag, idet man har sagt, at det bliver Justitsministerens Sag som Embedsmændenes Chef at forde de Lønningsvilkaar og Kontorholdsvilkaar, som maatte være passende for dem. I de 16 Aar, det for mit Vedkommende drejer sig om, mindes jeg kun eet Tilfælde, hvor vi have beskaaret en saadan Bevilling, som Justitsministeren havde forlangt, og det var i et Tilfælde, hvor den paagældende Underdommer havde specificeret sit Merforlangende saaledes: 10 Kr. i Dusør til Statens Postbud. Hvis han havde sat det ind under Porto, havde ingen haft nogen Indvending imod det at gøre, men de 10 Kr. tillod vi os at knappe af. Jeg tager neppe fejl i, at det i de 16 Aar er det eneste Tilfælde, hvor vi have knappet af. Men nu vil jeg bede om, at vi fravige den gamle Forretningsgang og faa en indgaaende Konference med den højtærede Minister for at faa Lejlighed til at høre og se, hvad Underdommerembederne virkelig trænge til som et Minimum, for at vi ikke skulle beskære Embedsmændenes i Forvejen saa sparsomt tildelte Indtægter mere, end de i Virkeligheden kunne taale. Særlig vil jeg bede den højtærede Justitsminister og Udvalget have deres Opmærksomhed henvendt paa Kopipengene, thi det gaar virkelig ikke an at tage de 20 pCt. ved en Lov og bagefter regne, som om vi slet ikke havde givet denne Lov, og vedblive at trække 33 pCt. af ved Beregningen af Kontorholdsvederlag. Hvis jeg ved disse faa Bemærkninger kunde naa, at vi i Udvalget fik en indgaaende Konference med den højtærede Justitsminister, vilde jeg have naaet, hvad jeg tilsigter med dem, idet jeg haaber, at denne Konference bliver saaledes, at den